

- SOLÀ, Joan (1970): *Problemes actuals de la gramàtica catalana: I. La negació* (tesi doctoral). Barcelona: Universitat de Barcelona. En línia: <<http://diposit.ub.edu/dspace/handle/2445/124360>>.
- SOLÀ, Joan (1972): *Estudis de sintaxi catalana, II*. Barcelona: Edicions 62.
- SOLÀ, Joan (1994): *Sintaxi normativa: estat de la qüestió*. Barcelona: Empúries.
- SOLÀ, JOAN (dir.) / FARGAS, Xavier / GUDIOL, Anna / FRASER, Alba (cohl.) (1995): *Llibre d'estil de l'Ajuntament de Barcelona*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona.
- GCC = SOLÀ, Joan / LLORET, Maria Rosa / MASCARÓ, Joan / PÉREZ SALDANYA, Manuel (dir.) (2008⁴): *Gramàtica del català contemporani*. Barcelona: Empúries.
- SOLÀ, Joan (2020): *Parlem-ne*. Barcelona: Empúries.
- SOLÀ, Joan (2020): *Plantem cara*. Barcelona: Empúries.

Enregistrament

- D. A. (2020): Enregistrament de la *II Jornada Joan Solà*. Barcelona: Servei d'Audiovisuals de la Universitat de Barcelona (UBtv). En línia: <<https://www.ub.edu/ubtv/colleccio/congressos-i-jornades/ii-jornada-joan-sola#>>>.

El poeta Enric Casasses i Figueres rep el 52è Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (Barcelona, Palau de la Música Catalana, 20 d'octubre de 2020). — L'acte, inicialment previst per primers de juny, es va haver d'endarrerir uns mesos i celebrar amb l'aforament molt limitat a causa de les mesures per la COVID. A l'excepcionalitat del context de la pandèmia s'hi afegia que per tercer any consecutiu Jordi Cuixart, com la resta de presos polítics, seguia empresonat. Casasses ha estat el tercer premi d'honor, després de Quim Monzó i Marta Pessarrodona, que no ha pogut rebre el màxim guardó de les lletres catalanes directament de mans del president d'Òmnium Cultural. El que la repressió de l'Estat espanyol no va poder evitar és que fos el president de l'entitat qui donés personalment la notícia al poeta, en aquest cas a través d'una trucada des de la presó enregistrada el mes de febrer a casa seva a Barcelona, i que es va poder escoltar al Palau de la Música. «Més enllà de la poesia que s'escriu», Cuixart va posar en valor «la poesia que es comparteix amb la paraula viva», i precisament és el que va fer Casasses al llarg de tres quarts d'hora. En aquesta 52a edició del Premi d'Honor l'espectacle d'homenatge va ser capitanejat des de l'escenari pel propi guardonat.

Casasses va pujar a l'escenari del Palau per recórrer la seva obra des dels inicis fins als darrers escrits publicats a *El Nus la Flor*. Va dir la seva obra només acompanyat del seu inseparable cistell, i en alguns textos acompanyat també d'artistes i poetes amb qui ha treballat els darrers anys: Feliu Gasull, Don Simon & Telefunken, els poetes de *Nicomedes Mendes* i Daniel Ariño i Maria Mauri. També estava prevista la participació del músic Pascal Comelade, però finalment no va ser possible a causa de la pandèmia. Ramon Simó en va fer la direcció artística.

Els versos van donar pas a la glossa, amb Casasses ja assegut entre el públic. Bel Olid, presidenta de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, en va destacar la capacitat de deixar-nos bocabadats, de trencar tots els motlles, de crear escola, de fer servir els gestos justos per acompanyar les paraules, de connectar la literatura catalana amb la mundial, la tradició amb la modernitat..., i va ressaltar el «plaer d'estar-s'hi molta estona i tornar-hi i tornar-hi». Amb els versos dits pel propi Casasses encara presents, per Olid «escoltar-lo és cerimònia i gust de deixar-se portar».

L'acte es va cloure amb Marcel Mauri, vicepresident d'Òmnium Cultural, lliurant el guardó confeccionat per l'escultor Ernest Altés amb un còdol de la platja del port d'en Ferris, a l'Escala, poble amb el que Enric Casasses manté forts lligams personals.

En l'agraïment, breu, amb Casasses de nou a l'escenari però ara ja amb el guardó a les mans i un faristol al davant, va voler posar en valor els poetes joves i la seva curiositat i ganes infinites d'aprendre i descobrir dient que ara és ell el que aprèn dels joves. El poeta, que segons va reconèixer a la roda de premsa se sentia "patumitzat", va acabar fent també una mirada enrere cap als cinquanta-un anteriors guardonats dient sentir-se «com un nen que el deixen seure a la taula dels grans».

Casasses, doncs, va omplir de poesia el Palau de la Música que per vint-i-cinquè any consecutiu acollia el lliurament del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. Una poesia que atrapava el públic present al Palau en una jornada molt especial, després de mesos amb l'activitat cultural pràcticament aturada per la pandèmia, però que també atrapa lectors i noves generacions de poetes al dia a dia. Com va dir Bel Olid per cloure la glossa al guardonat: «Casasses és poesia de cada dia i de diumenge, igual que el pa».

Gerard MUIXI I TEJADO

XVII Jornada de la SCATERM «La terminologia en el diccionari» (22 d'octubre de 2021). — La Societat Catalana de Terminologia (SCATERM) va organitzar el matí del dia 22 d'octubre de 2020 la seva jornada anual. Aquesta dissetena edició va estar dedicada a la terminologia que contenen els diccionaris, amb un doble enfocament: per una banda, la conferència inaugural i les ponències es van centrar en els termes que s'inclouen en la nomenclatura dels diccionaris generals; per una altra banda, la taula rodona va tenir com a eix conductor les definicions i la terminologia associada, tant en diccionaris generals com especialitzats.

Ester Bonet, presidenta de la SCATERM, va obrir la jornada. Va explicar com les circumstàncies excepcionals de 2020 van obligar a fer canvis en el calendari i en el format de l'acte, que va ser virtual. Tot seguit, M. Teresa Cabré, presidenta de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), en la seva intervenció de benvinguda, va justificar la necessitat d'incloure terminologia en els diccionaris i va plantejar algunes preguntes clau en relació amb el tema —quina terminologia ha d'incloure el diccionari?, quanta?, com ha d'estar representada?—, amb l'ànim que la jornada contribuís a trobar-ne les respostes.

Carolina Santamaria, cap de les Oficines Lexicogràfiques de l'IEC, va encetar les reflexions amb la conferència «Criteris per a la selecció i el tractament de la terminologia en el *DIEC*». Després de constatar que en la llengua hi ha transvasaments constants entre el lèxic general i la terminologia, i també entre àmbits especialitzats, va explicar la metodologia que es va seguir per a la inclusió de terminologia al *Diccionari de la llengua catalana (DIEC)*, tant en la primera edició com en la segona. L'objectiu era que aquestes obres lexicogràfiques normatives continguessin termes de tots els àmbits del coneixement, actuals i correctes, per cobrir les necessitats denominatives d'un parlant mitjà de la llengua catalana.

Les ponències de la segona part de la jornada van estar dedicades a uns altres dos diccionaris generals, en català i en castellà. Núria Bort, d'Enciclopèdia Catalana, en la ponència «La terminologia del *Gran diccionari de la llengua catalana*, al portal www.encyclopedia.cat», va mencionar alguns criteris d'inclusió de terminologia al *GDLC*, entre els quals va posar en relleu la incorporació de termes documentats en obres de divulgació. També va destacar alguns trets distintius de la microestructura del *GDLC*, com ara la inclusió d'etimologia, la data de la primera documentació de les unitats lèxiques o la pronúncia dels manlleus.

Fernando Pardos, de la Universidad Complutense de Madrid, en la ponència «Sembrar a voleo: el *DRAE* y la terminología», va parlar sobre la metodologia de treball per a la inclusió de terminologia al *Diccionario de la lengua española (DRAE)*. D'acord amb la seva experiència en